

Říjen 2021

SOUTERRAIN

Říjnové výročí

Letošní rok přinesl několik zaokrouhlených výročí, ne všechna hodná oslavování. Ale je tu jedna světlá výjimka. Tento měsíc uplyne 240 let od vydání Tolerančního patentu. Není to sice žádné slavné jubileum, jako bude za deset let, ale sympaticky okrouhlé výročí to je. Stojí za zamýšlení, co nám dnes říká.

Připomenutím Tolerančního patentu si mimo jiné uvědomujeme, že se jím uzavírá období, kdy – až na výjimky – nebyli „akatolíci“ trpěni. Byli aktivně vyhledáváni, ať již po církevní nebo vrchnostenské linii, a za svou víru trestáni. Většinou sice nešlo o život, ale o robotování v okovech, sesazování ze statků a podobně. Mnozí lidé se rozhodli pro odchod do ciziny, většina zůstávala a v skrytu předávala víru otců dalším generacím. V každém případě v nás vytrvalost předků a jejich věrnost vzbuzuje úctu.

Toleranční patent nebyl zásadním zlomem, spíše vyvrcholením několikaletého uvolňování pout. Z povinné katolické víry byli nejprve vyňati vítaní zahraniční odborníci, postupně docházelo k omezování restrikcí ze strany státu. Na druhé straně rostl počet vzdorujících poddaných, zejména v příhraničních oblastech, kteří se nechávali oddat nebo dávali pokřtít své děti v evangelické cizině, např. v Sasku nebo Uhrách. Zvláštní je případ tzv. dolních lobkovických panství, střekovského a roudnického, kde si bohatí sedláci rovněž vymohli právo nechat své děti křtít i místními katolickými duchovními „nekatolicky“. Jiným příkladem blízkého se konce starých pořádků bylo, když roku 1779 bylo do Vtelna kolportováno velké množství zakázaných knih ze Žitavy vozem, který tam byl vypraven pod záminkou nákupu svatební výbavy.

První roky vznikajících tolerančních sborů nebyly snadné, z dnešního pohledu vlastně obdivuhodné. Příslušná omezení týkající se vzhledu modliteben jsou všeobecně známá. A je zřejmé, že jejich vybudování stálo evangelíky nemalé úsilí, právě tak postavení obydlí pro pastory a případně také škol. Již méně známé jsou podmínky pro vytvoření sboru. Aby sbor mohl vzniknout a mohl povolát

svého duchovního, musel doložit 500 duší nebo 100 rodin. I to je důvodem vzniku poměrně rozlehlých sborů, zejména v oblastech diaspory. K tomu bylo potřeba vlastními silami zajistit pravidelný roční příjem pastora. Z počátku to bylo alespoň 300 zlatých – stát až do hloubky 20. století na platy farářů nepřispíval. Kolik dnešních sborů by takové podmínky splnilo? A to nemluvíme o tom, že zůstaly zachovány všechny povinné platby katolickým farářům.

Není pochyb, že toleranční období se svým vzepětím má pro současné české evangelictví srovnatelný význam jako husitství a odkaz Jednoty bratrské. Jsme si toho dobře vědomi a neměli bychom nechat výročí Tolerančního patentu bez povšimnutí. Příkladem budiž Libštát. Tam dokonce bude letos 17. října odhalen památník Tolerančního patentu se znázorněním bible a kalichu. Ostatně, i tato symbolika má svůj původ v toleranční době, navrhl ji libišský pastor Jan Végh.

Jan Mašek

Výťah z jednání staršovstva 2. 9. 2021

- Informace o předání sboru nové farářce. Podána žádost o aktuální výpis z rejstříku, odeslány aktualizace schematismu pro kalendář ČCE 2022 a údaje pro konvent.
- Vzájemné seznámení se a volba předsedy staršovstva. Do voleb jím bude J. Mašek (JM), místopředsedkyní A. Jacobea (AJ).
- Instalaci A. Jacobea provede R. Mazur 3. 10. 2021 v 14:30, JM rozešle pozvánky dopisem bývalým farářům, další pozvánky zajistí AJ.
- Bohoslužby v nejbližší době budou probíhat podle dosavadních pravidel (ruce, rozestupy, respirátory), bez omezení počtu účastníků. Vrátime se k vysluhování VP v kruzích, těch by mělo být více a menších (řidších), vysluhující si desinfikují ruce, ale bez rukavic. Místo posezení při kávě bude možno nabídnout kávu na stolku před domem – podle situace.
- Volby nového staršovstva budou 7. 11. 2021, JM požádá sen. výbor o souhlas se snížením počtu presbyterů z 16 na 12 (plus 4 náhradníci). Do konce září možno na nástěnce navrhovat kandidáty, ti následně v případě souhlasu poskytnou medailonky do listopadového Souterrainu. Kandidátku uzavřeme na příští schůzi, tj. 7. 10. 2021. Seznam hlas. úřů bude vyvěšen 10. 10. 2021.
- Příprava výjezdního zasedání staršovstva 17.-19. 9.: odsouhlasen program, časový plán, doprava a ubytování. Placení pobytu individuálně na místě.
- Informace o Mejsnarových, s. Preissové a s. Oliveriusové. Ta změnila byt v Suchdole do 2. patra a v současnosti je přestěhována do ÚVN, návštěvy možné od 10 do 17 hod., organizuje M. Študentová.
- Výtěžek bazaru 9 339,- Kč.

- Celocírkevní sbírku na sociální a charitativní pomoc vykonáme v neděli Děkčinění, tj. 3. 10. 2021.
- Návrhy našeho sboru na nového seniora: A. Hanychová, O. Kolář, M. Opočenský, J. Pechar, M. Sabo, Zd. Šorm, T. Trusina.
- Do sboru přijat R. Zika, člen Našich pěvců, bude učit v NŠ.
- Schváleno poskytnutí sborových prostor 28. – 30. 11. 2021 na zkoušky farářů účastnících se výcviku supervize.

Vzpomínka na sestru Danu Caldovou

V pátek 17. září jsme se ve sboru rozloučili se sestrou Danielou Caldovou. Zemřela nečekaně 10. 10. 2021 ve věku 75 let. Připomeňme si ji, aspoň v krátkosti a z pohledu kurátora, jako členku dejvického sboru a jeho staršovstva.

Rodinu Caldovu pomatují ještě ze svých studentských let. Pak se mi na nějaký čas ztratili z očí a znovu se ve sboru objevili po roce 1993. Oba manželé, Miloš i Dana, si brzy získali respekt svým rozhledem, vystupováním a pevnými názory. Miloš byl zvolen do staršovstva v roce 2003, v následujícím období jej v roli

presbyterky vystřídalala Dana. V té době se již plně věnovala práci s postiženými, nejprve ve Škole pro nevidomé a slabozraké na Hradčanech, posléze v Diakonii ČCE, na jejímž obnovení se po roce 1989 podílela. Nějaký čas působila jako vedoucí strašnického střediska Diakonie, pak dlouho ve středisku ve Stodůlkách. Není proto divu, že iniciovala uzavření patronské smlouvy mezi tímto střediskem a dejevickým sborem a že se stala „styčným důstojníkem“ pro vzájemný kontakt. Na každé schůzi staršovstva pravidelně referovala o radostech i problémech střediska a velkou měrou se zasloužila o to, že spolupráci se střediskem vzal celý sbor za svou a že se mezi sborem a střediskem vytvořil vstřícný vztah.

Tím ale Danin podíl na fungování staršovstva nekončí. Svým věcným přístupem k řešeným věcem a svou skromnou a vlídnou povahou přispívala ke klidnému chodu našich schůzí. Po odchodu manželů Hudcových v roce 2015 se sice již spokojila s funkcí náhradnice staršovstva, jeho práce se ale i nadále aktivně účastnila, dokud jí to zdraví dovolilo. Její odchod se nás bolestně dotkl. Zůstává v našich vzpomínkách.

Jan Mašek

Jak žijeme:

sestra Daniela Zachová

Od chvíle, kdy jsem se sestrou Zachovou dělala tento rozhovor, uběhly dva měsíce a všechno je jinak. V červenci plná sil a energie, seděly jsme s dortíky a colou a povídaly si. Teď, částečně ochrnuta, leží na posteli. Danielu Zachovou totiž postihla cévní mozková příhoda. Několik týdnů ležela v nemocnici a v současné době už je zpátky v domově seniorů ve svém pokoji, který se musí přizpůsobit jejímu současnému stavu.

Předkládám vám beze změny celý náš rozhovor včetně úvodu.

Konečná zastávka autobusu č. 166 se jmenuje Domov seniorů Ďáblice. Tam už několik let žije sestra Zachová. 24. července oslavila svoje 84 narozeniny a při té příležitosti jsme si trochu popovídaly. Tady je výsledek našeho povídání.

Z jaké rodiny pocházíš a co Tvoje dětství?

Jsem z farářské rodiny, což jsme my s bratrem Janem brali jako přítěž. Od táty to bylo pořád „musíte být vzorní, musíte se slušně chovat, jít příkladem“, apod. Pro mého bratra byl někdy problém plnit tátova přání. Jako sextant na gymnáziu vedl hudební skupinu Kanec a spolu se svými spolužáky občas dělali „legrácky“. Když šli kolem řeznictví a viděli frontu, postavili se do ní a kolemjdoucím lidem oznamovali, že dostali telecí maso. Když fronta narostla a oni se měli dostat na řadu, tiše se vytratili. Když se to táta dozvěděl, nafackoval mu a zakázal mu vytvářet falešné fronty. Schůze staršovstva – jeden z kamarádů Honzy vtrhl

dovnitř a všechny pozdravil „ahoj dědkové“ a utekl. Táta věděl, že to byl nápad mého bratra, tak mu zakázal kino.

Moje dětství bylo báječné. Táta byl hlava rodiny, autorita. Bydleli jsme na faře, kde byla velká farní zahrada, hrával se tam volejbal, scházeli se děti z nedělní školy, dorostenci. Na faře jsme měli vždy kočku a láska ke kočkám mi zůstala dodnes. Vedle fary byl Husův dům, kde se konaly přednášky, dělaly se varhanní koncerty, hrával tam Jiří Reinberger, Ota Čermák z Karlových Varů a další. Bývaly tam i vánoční vystoupení dětí. Já se pokaždé rozbřečela a trvalo to až do mých 11-ti let, kdy jsem přestala brečet a začala krásně deklamovat básničky. Zřejmě to bylo tím, že tam začal chodit kluk, který se mi moc líbil a já se chtěla předvést. Básničky na vánoční vystoupení vybíral farář a kurátor – a protože kurátor měl příbuzné ve Velimi, kde se vyráběla čokoláda, pokaždé měly děti spousty čokolády. Pravidelně se taky dělal den mládeže, to byly děti po konfirmaci, které vystupovaly se svým programem.

Můj táta měl dobrý vztah i s katolickým farářem, setkávali se, povídali si, diskutovali, obvykle v parku na lavičce. Když učil náboženství, kromě evangelických dětí zůstávaly i katolické, a naopak na katolické náboženství jsme zůstávali i my evangelíci. Měli jsme úctu k farářům. Později to zakázali.

Táta byl farář až do mých 16-ti let v Kolíně, pak ho musel opustit, byl to zákaz církevních tajemníků. V Kolíně byla klika evangelických členů sboru – komunistů, kteří vystoupili proti tátovi, že je moc světský, dokonce přišli za ním do kostela před Velikonocemi a vytýkali mu, že se plete do politiky. Je pravda, že táta promlouval např. 7 března na výročí T. G. Masaryka, nebo E. Beneše. Synodní rada se za tátu nepostavila a nakonec musel milovaný Kolín opustit. Měl si hledat nové místo. Líbil by se mu Mělník, ale SR byla proti tomu. Nakonec skončil v prokletém místě ve Dvakačovicích u Pardubic v Chrudimském seniorátu. Odtud šlo i udání na táta. Já jsem dostala záporný posudek ke studiu na vysokou školu a nedostala jsem se, přestože jsem maturovala s vyznamenáním a byla jsem nejlepší ve třídě. Hlásila jsem se na filozofii a na pedagogickou fakultu.

Jaký byl Tvůj další osud?

Když mě nevzali na vysokou školu, nastoupila jsem jako úřednice v Praze. Z domova jsem uměla dobře psát na stroji – psávala jsem tátovi kázání – on diktoval, já psala. Máma byla

absolventkou obchodní školy, v psaní jsme se střídaly. V Praze jsem pravidelně navštěvovala evangelický sbor na Žižkově II., kde byl farář Vladimír Čapek, spolužák mého táty. Chodila jsem do sdružení mládeže, kam chodili i čtyři synové bratra faráře Čapka.

Jak jsi se seznámila se svým manželem?

Ke svému manželovi jsem přišla „jako slepý k houslím“. Pracovala jsem v úřadě pro normalizaci a měření jako rusko - česká překladatelka. Byli tam bezvadní lidé, výborný kolektiv. Organizovaly se kulturní večery, chodilo se na různá divadelní představení. Na jednom takovém představení jsem se seznámila se svým budoucím manželem, který byl také kulturním vyznavačem. On se do mě zakoukal, já už méně, ale byl to hodný a tolerantní člověk. Po roce a půl jsme se vzali. I přesto, že on byl ateista, svatbu jsme měli v úřadě, ale i v kostele na Praze 6 v Dejvicích - manžel byl dejvičák. Oddával nás bratr farář Jan Čapek. Po něm přišel do Dejvic bratr farář Henych, kterého jsem měla moc ráda. Rozebírali jsme moje manželství, protože mě mrzelo, že manžel nechodí do kostela.

Co váš syn Jirka?

Náš syn Jirka byl zde v Dejvicích křtěn i konfirmován, chodil do nedělní školy i do sdružení mládeže. Později se seznámil a oženil s Martou Stoškovou. Byla z rodiny nevěřících, ale Jirkovo přesvědčení tolerovali. Byli i v kostele a dodnes jsou dobrými tchány. Marta po čase onemocněla a umřela. Je mi moc líto, že tak skončili. Byla úžasná máma dvou dětí Emičky a Davídka, taky bezvadná kuchařka a vzorná manželka. Jirka obě děti za pomoci tchánů zvládá dobře.

Kde žiješ teď?

Zhoršující se stav mých očí mi nedovolil normálně chodit po ulici, proto jsem se rozhodla jít do domova seniorů v Ďáblicích. Žiju zde od roku 2014, hned poté, co moje snacha Marta onemocněla. Jsem zde spokojena. Syn s vnoučaty a Stoškovi za mnou chodí a já je mám moc ráda.

Mým posledním odpočinkem bude můj milovaný Kolín, kde chci odpočívat po boku svých rodičů.

Zapsala Naděžda Sleziaková

Nový člen sboru se představuje:

Jmenuju se Robert Zika. Po oficiálním souhlasu staršovstva jsem tuto neděli vstoupil do dejvického sboru a byl jsem proto redaktorkou Souterrainu požádán, abych se představil členům dejvického sboru. Stručně tedy pár slov o mé cestě víry. V dětství jsem byl pokřtěn v římskokatolické církvi. V Krista jsem ale uvěřil až v šestnácti letech díky kamarádce z dětství v Bratrské jednotě baptistů na

Vinohradech. Vystudoval jsem evangelickou teologii v Praze a v Oxfordu. Na VŠ jsem byl několik let předsedou Oikúmené - Akademické YMCA - a účastnil se aktivit mezinárodního křesťanského hnutí, např. Světové studentské křesťanské federace - WSCF a Ekumenické mládežnické radě Evropy - EYCE. V pětadvaceti letech jsem přestoupil do ČCE a pár let vedl evangelickou mládež v Braníku. Chtěl jsem být farářem, ale bohužel jsem nedokončil vikariát. Pár let jsem učil angličtinu a dějepis na gymnáziu a ZŠ. Poté jsem dvanáct let pracoval v Akademii věd na zahraničním oddělení, kde jsem se kromě mezinárodní spolupráce věnoval i ochraně lidských práv

a občas publikoval články pro odbornou veřejnost. Nato jsem krátce pracoval v TV Prima jako technik a nyní již čtyři roky působím jako ministerský rada na Ministerstvu průmyslu a obchodu v odboru strukturálních fondů EU. Mám spoustu zálib a koníčků. V dětství jsem chodil do skautsky vedeného oddílu pionýra, byl v kruhu přátel zoo a hrál ragby za Slavii. Už cca patnáct let jsme s mými dvěma dětmi (18 a 16 let) členy Ligy lesní moudrosti, resp. kmene Tussilago, kde kromě táboření v týpi rozvíjíme indiánsko-skautský odkaz Ernesta T. Setona. Od roku 2017 jsem také vojákem aktivních záloh 13. dělostřeleckého pluku v Jincích, kde míváme pravidelná cvičení a také tam pořádáme s lounským farářem Tomášem Pavelkou bohoslužby. Do dejvického sboru jsem začal chodit před dvěma lety zprvu zpívat a postupně jsem se začal zapojovat i do dalších aktivit.

Výjezdní zasedání staršovstva

Ve dnech 17. – 19. září se v Bělči uskutečnilo výjezdní zasedání staršovstva. Účastnili se jej, s jedinou výjimkou, všichni presbyteři včetně náhradníků a obě naše farářky. Pobyt si každý hradil sám.

Zasedání sledovalo dva cíle. Jedním z nich bylo bližší seznámení se a navázání přátelských vztahů s novou farářkou Alexandrou (Sašou) Jacobea, druhým rekapitulace práce v končícím období a projednání témat, na které na rutinních měsíčních schůzkách není čas ani vhodná atmosféra. Jde zejména o zformulování výhledů sboru v příštích letech a o nastartování práce na „strategickém plánu“ našeho sboru. Pobyt v Bělči byl završen účastí na bohoslužbách v Třebechovicích, kde kázala sestra farářka Jacobea.

Podle mého soudu bylo prvního cíle v plné míře dosaženo a věřím, že nastolená srdečná atmosféra bude pokračovat i v novém staršovstvu po listopadových volbách. Pokud jde o druhý cíl, nepodařilo se projednat úplně všechny plánované položky programu, přesto jsme všichni s výsledkem spokojeni. Bude užitečné, pokud se takováto výjezdní zasedání, případně mimořádné schůzky se zacíleným zaměřením stanou pravidelnou součástí práce našeho staršovstva.

Děkujeme sestřám farářkám za přípravu a organizaci.

Jan Mašek

Kronika Pěvců

Část 4.: Bern 2001 (pokračování)

Dárek keňskému dirigentovi

Po zkoušce jsme měli asi 2 hodiny volna, kterou každý využil jinak. Mě odchytila Lydka a že když nespěchám, tak jestli bych byl ochoten asistovat při předávání daru keňskému dirigentovi Charlesi Omondimu. A protože nezkazím žádnou legraci, souhlasil jsem. Předpokládal jsem totiž, že budu dělat jenom „křoví“, ale zmýlil jsem se. Když mi pak Lydka předala balíček, protestoval jsem, že nevím, co mu říct. Prý ať mu to jenom předám a řeknu, že to je dárek od Našich Pěvců z Prahy. Potom že řekne něco ona nebo Jiřinka. Z vrozené poslušnosti jsem tak učinil. To ale Lydka s Jiřinou ještě netušily, jaké překvapení jim přichystám. Jako tři králové jsme došli ke skupince našich keňských kolegů. Počkali jsme, až se Charles uvolní a zamířili k němu. Vše probíhalo podle předem připraveného scénáře. Předal jsem mu dárek, potřásl mu „lopatou“ a plynulou češtinou pronesl připravený projev. „Takže my jsme Pěvci z Prahy a tohle Vám mám předat, jako že je to pozornost pro Vás od nás.“ Obě děvčata se přitom náramně bavila. Za okamžik jsem se ale bavil pro změnu zase já, když jsem pokračoval: „To by bylo asi tak všechno a teď předávám slovo Jiřině“.

Z jejich úst vyšlo pouze: „A.....e.....“ A snad proto, aby to nesplynulo, nechala mezi oběma samohláskami několikavteřinovou pauzu. Pak ale popadla dech, zahrála se na „provozní teplotu“ a už jí nikdo nezastavil. A situace byla zachráněna.

Čestmír Muzikář

Alzheimerova choroba

VEČERNÍ RITUÁL

„Táto, oblékni si pyžamo. Už jsi svlečený? V tomhle triku jsi chodil celý den, to si musíš svléknout a vzít si tohle. To je vršek pyžama. Táto, to nejsou tepláky, ty máš na sobě, musíš si je svléknout a vzít si spodek od pyžama, tady. Táto, ale

nejdřív si musíš sundat spod'áry. Kam jdeš? Z šuplíku nic nevyndávej! Neřekla jsem, aby sis vzal nové spod'áry. Sundej si ty, co máš na sobě. Neoblékej si tepláky! Svlékni si spodky a oblékni si pyžamo. Už jsi hotový? Jak to že máš pod pyžamem spod'áry? Ty se na noc svlékají, sundej si je a vezmi si tyhle kalhoty, to je spodek od pyžama. Táto, nech na židli ty tepláky!“

Co je demence?

Demence je soubor příznaků vzniklých v důsledku poškození mozku, zejména mozkové kůry.

Alzheimerova choroba je nejčastější příčinou demence. Její rozvoj je obvykle pomalý a trvá několik let, kdy se dostaví příznaky v těchto **třech stadiích**:

1. zhoršování paměti (zejména pro zcela nedávné události), časová dezorientace (jaký je den, měsíc, rok), prostorová dezorientace (nejprve v neznámém, později známém prostředí), ztráta iniciativy a průbojnosti, nejistota v rozhodování, obtížné hledání slov.

2. významné výpadky paměti (včetně jmen členů vlastní rodiny), poruchy orientace (nemocný člověk se ztratí nebo zabloudí i ve známém prostředí), snížená schopnost postarat se sám o sebe (mytí, oblékání), zhoršování řečových schopností (vyjadřování, porozumění), komplikace: bludy, halucinace, poruchy chování, zejména neklid, agresivita, začátek inkontinence.

3. obtíže příjmu potravy, dezorientace (nepoznává členy vlastní rodiny), výrazné zhoršení komunikace, nemožnost navázat slovní kontakt, obtíže s chůzí až upoutání na lůžko, inkontinence moči i stolice.

Diagnostika Alzheimerovy choroby

1. pomocí orientačních testů (stav kognitivních funkcí) provádí (praktický lékař, sestra), vyšetření trvá asi půl hodiny.

2. v případě potvrzené zjištěné poruchy následuje asi dvouhodinové vyšetření (paměti, pozornosti, logického uvažování a schopnosti vykonávat motorické úkoly) neurologem, geriatrem, psychiatrem, či neuropsychologem.

3. následuje vyšetření hlavy a mozku pomocí CT nebo magnetické rezonance na specializovaném pracovišti.

Aktivita denního života, diagnostika pro **zhodnocení soběstačnosti**:

1. schopnost používat telefon
2. schopnost nakupovat
3. schopnost připravit si/ uvařit jídlo
4. schopnost postarat se o domácnost, úklid
5. schopnost vyprat si prádlo
6. schopnost samostatného cestování

7. schopnost užívat léky podle doporučení lékaře

8. schopnost obhospodařovat vlastní finance

Alzheimerovu chorobu nelze léčit (zatím), ale lze léky zmírnit příznaky, např. neklid, nespavost, agresivitu, deprese atd. **Léky se užívají pouze na doporučení a předpis lékaře!**

Nefarmakologické postupy pro zlepšení kvality života: kognitivní rehabilitace/trénink paměti, reminiscenční terapie, muzikoterapie, aromaterapie, taneční terapie, bazální stimulace, validace = speciální metoda dle Naomi Feill.

Pro pečovatele:

Do péče o blízkého s Alzheimerovou chorobou zapojte celou rodinu, ale co nemocný dokáže udělat sám, v tom ho podporujte. Můžete mít pocity smutku, že milovaná osoba už není tím, kým byla. Výměna rolí - kdysi jste byli na rodičích závislí vy a nyní je naopak rodič závislý na vás. Normální je, že cítíte zklamání a zlost. Podělte se o své pocity s někým, komu důvěřujete nebo vyhledejte podporu svépomocných skupin. Můžete pociťovat rozpaky a stud a podléháte pokušení nezvat přátele a známé. Trpíte pocity viny, že jste se dříve o nemocného špatně starali, že neunesete tíhu zodpovědnosti a uvažujete o umístění nemocného do ošetrovatelského domova či nemocnice.

Můžete využít „přechodné pobyty“, „denní centra“, respitní péči.

Nezapomeňte pečovat o sebe!

Zapojte do péče další příbuzné, přátele nebo najměte pečovatelku. Jezte vyváženou stravu. Udělejte si čas pro své záliby, relaxujte a nevyčítejte si to.

Nezapomeňte si uchovávat lékařské zprávy ze všech vyšetření, která jste při zjišťování Alzheimerovy choroby podstoupili, počínaje praktickým lékařem, konče lékařem odborníkem.

Na co máte nárok:

Příspěvek na péči (poskytuje stát), žádá se na místně příslušném úřadu práce (delší proces).

Praktický lékař by měl doporučit domácí **ošetrovatelskou péči**, předepsat **absorpční pomůcky** při inkontinenci.

Domov s ošetrovatelské péčí / Domov se zvláštním režimem

V určitém okamžiku si chtě nechtě budete muset říci, nastal čas předat pacienta do domova s ošetrovatelskou péčí / domova se zvláštním režimem.

Takové rozhodnutí je zcela správné, pokud už se cítíte natolik vyčerpání, že nejste schopní péči nadále zajišťovat sami. Nepřipouštějte si pocit viny. Vaše vyčerpání, beznadějí a neschopnost pokračovat jsou normální. Takovou

každodenní nepřetržitou a náročnou péčí musí být tělesně i duševně vyčerpán každý.

Vzhledem k stárnutí obyvatelstva začíná být dostupnost umístění v domově se zvláštním režimem obtížná. Čekací doba je až 3 roky. Je dobré si takové zařízení dopředu vytipovat, osobně ho navštívit a podat si žádost, kterou nemusíte využít uvolní-li se místo a vy ještě chcete počkat. Zařízení si vybereme, pokud jsme spokojeni s tím, jak vypadají pokoje, kolik osob je na pokoji umístěno, je-li tam tma nebo světlo, páchne tam!, jaká jsou WC a sprchy, je-li květinová výzdoba živá či nikoli, jak je to s osobním bezpečím, stravováním, pravidelným režimem, aktivitami, ošetrovatelským personálem.

Důležité adresy:

Gerontologické centrum, Šimůnkova 1600 - 286 883 676

Gerontologické centrum, Benáková 1100 - 284 683 303

Česká alzheimerská společnost, o. p. s. - 283 880 346

(Informace čerpaný z příručky Alzheimerova choroba v rodině)

-je-

Stav sborových financí k 19. 9. 2021

Truhlářská 8-Dům dětí a mládeže Foto J. Hlavsa

**Uzávěrka příštího čísla Souterrainu
je v neděli 24. 10. 2021.
Číslo vyjde 31. 10. 2021.**

Obsah čísla:

Říjnové výročí.....1	Výjezdni zasedání staršovstva.....7
Výtah z jednání staršovstva 2	Kronika Pěvců.....8
Vzpomínka na sestru Danu Caldovou.....3	Alzheimerova choroba.....8
Jak žijeme: sestra Daniela Zachová.....4	Stav sborových financí k 19. 9. 2021.....11
Nový člen sboru se představuje:.....6	Kalendář na říjen 2021 12

Kalendář na říjen 2021

Bohoslužby	3.10. VP	M. Trgalová (díkůčinění za úrodu)
9:30 on-line na	10.10. rodinná	A. Jacobea
http://dejvice.evangnet.cz/line-vysilani	17.10.	A. Jacobea
	24.10.	M. Trgalová
	31.10.	A. Jacobea

Bohoslužby on-line + určené počty účastníků + Večeře Páně podle vývoje situace a aktuálního upřesnění

Přímý odkaz na YouTube kanál „ČCE Praha – Dejvice“:

<https://www.youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQI2t18Ik-Fw>

Konfirmandi (11+)	pátek 15:30 – 16:30
Náboženství dětí (5-11 let)	pátek 15:30 – 16:30
Mládež (13+)	pondělí 17:00 – 19:00
Křesťan. služba	10. 10. po bohoslužbách
Děti + maminky	čtvrtek 7. 10. a 21. 10. 9:30. – 11:30
Nedělníci	neděle po bohoslužbách dle dohody
X-cátníci	úterý 12. 10. (účast na ekumenických bohoslužbách)
Naši pěvci	každou středu v 18:30 – 20:30
Zpívání Diakonie Stodůlky	každý pátek 9:15 – 10:00
Modlitby Taizé	zpravidla 3. pátek v měsíci od 20:00 v kostele sv. Vojtěcha
Obcování	čtvrtek 26. 10. od 19:00 u Jacobea
Biblická hodina	každé úterý v 15:00 – 16:00
Klub poznávání	14. 10. sestry Hřebíčková a Sleziačková: Historie a současnost Suchdola. Při pěkném počasí vycházka, jinak v modlitebně.
Křeslo pro hosta	21. 10. od 19:00 – Ludvík Hess – Babybox (běžně 4. čtvrtek v měsíci)
Staršovstvo	7. 10. 19:00
Ostatní	3. 10. 14:30 instalace nové farářky A. Jacobea ve sboru 9. 10. od 17:00 „přespání v kostele“, přihlášky do 4. 10. A. Jacobea 7. 11. volba staršovstva 7. 11. 14:30 instalace G. Ďurašková, Horní Čermná

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Raděina 12, 161 00 Praha 6 – Libeň, tel.: 730 196 658, henychova@atlas.cz. Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú. 2400319773/2010, var. symbol: salár=101, Jeronýmova jednota=102, personální fond=103
